

Fiskekroker

■ MARIANNE BERGAN • Fastlege på Nesodden

Som fastleger kommer vi tett på pasientene og følger mange gjennom vanskelige og sårbare livshendelser. Noen møter vi på et «dypere plan, av ulike årsaker.

Jeg vil dele noe jeg har fått av en av mine pasienter, noe som ikke koster så mye, men som likevel ble veldig spesielt for meg og har vært veldig betydningsfullt. I sommer fikk jeg nemlig en meget personlig gave fra en av mine eldre pasienter. Han er enke-mann, var entusiastisk fisker i sine yngre dager, men av ulike grunner har han ikke lenger samme muligheter for å fiske. Han har vanskelig for følge de råd jeg gir ham med tanke på sin diagnose. Han er klar over sin situasjon, men velger å leve slik han ønsker.

Han kommer alltid til avtalte kontroller, men i stedet for å snakke om hans helseut-

fordringer, snakker vi ofte om det som betyr enda mer for ham, nemlig fiske og tilbreiding av måltider.

For ham, er gleden av å planlegge et måltid og stelle i stand et måltid – selve livet! Han makter ikke leve etter de rådene jeg gir.

Til forskjell fra så mange andre pasienter som bor alene og stiller seg alene, så bruker han mye tid på å planlegge og forberede måltider. Det til tross for at han kun har seg selv som selskap. Måltidene er fete og lite gunstig for ham.

Sent i sommer kom han inn på kontoret med en gave.

Han hadde fått med seg at jeg hadde tre barn og båt, men viet lite tid til fiske. Han ønsket å dele gleden han har hatt med fiskeingen med meg. Han overrakte meg et papir med en håndtegnning, «oppskriften»

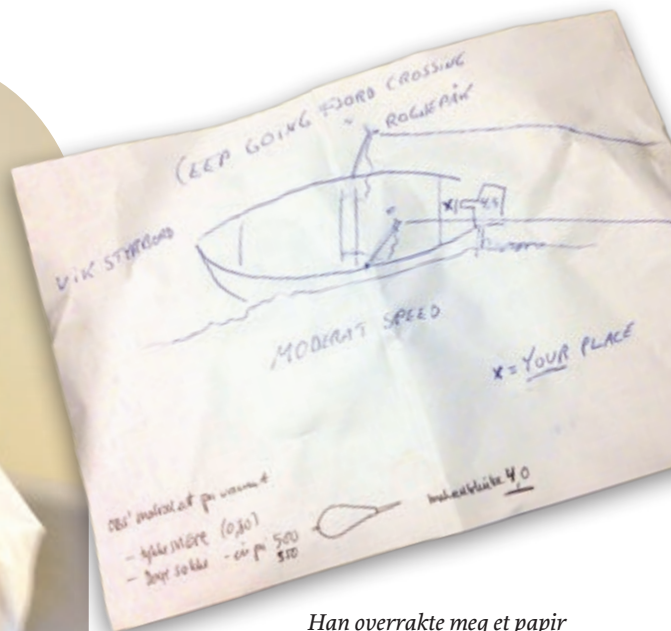
på den perfekte makrellfisketur for meg og barna mine. Med seg hadde han og de to beste «snørene» sine.

Han satt der på stolen på kontoret mitt og demonstrerte hvordan barna og jeg skulle fange mest makrell på kortest mulig tid. Han viste og forklarte, med all sin iver, hvordan snørene skulle henge uten å krysse hverandre, hvordan båten skulle ligge i vannet, hvor de beste fiskestedene var osv. Jeg satt der og var oppslukt i hans verden og hans entusiasme fylte hele kontoret. Der satt jeg og fikk dele hans innerste hemmeligheter. Det gjorde han for å gi meg og mine en god og minnerik opplevelse. Så personlig og så nært.

Jeg er heldig som får ta del i så mange menneskers liv. Det er en berikelse. Ingen dag er lik.

Han demonstrerte hvordan barna og jeg skulle fange flest mulig makrell på kortest mulig tid.

BILDENE ER GJENGITT MED TILLATELSE FRA PASIENT.

Han overrakte meg et papir med en håndtegnning – oppskriften på den perfekte makrellfisketur.

■ MARBERGAN@GMAIL.COM